

го видишъ, той нѣма да ти отвори, но ако слизашъ отъ небето, той ще бѫде първиятъ, който ще ти отвори. Онзи пъкъ, който отваря вратата на ада е Христосъ. Той отваря на онѣзи, които влизатъ въ ада и излизатъ отъ ада. Апостолъ Петаръ отваря на праведните, а Христосъ — на грѣшните. Нѣкои казватъ: да запалимъ една свѣщица на апостолъ Петра. И 100 свѣщици да запалите, нищо нѣма да ви ползува. Не, ще запалите тази свѣщица въ вашето сърце и ще пожертвувате живота си за васъ, и за вашите близни. За кои близни? — За онѣзи, които Богъ обича, на които Богъ иска да услужи. Ще кажете: ами защо Господъ не ни казва, какво иска отъ насъ. Богъ изисква отъ насъ служители. Вие заставяте хората да ви служатъ съ стражари, съ камшикъ, а Богъ изисква отъ насъ служители съ любовъ, съ онази вътрешна прѣданостъ, безъ никакъвъ ропотъ. Отъ такива работници се нуждае Той! Не че Богъ самъ не може да оправи свѣта, но Той опитва нашите умове, ние какво можемъ да направимъ. Той самъ може да оправи свѣта, но иска и ние да вземемъ участие въ дѣлото Му, зада получимъ дѣлъ. И въ посланието апостолъ Павелъ казва, че ние сме съработници съ Бога. И въ това е величието на Бога, че той ни допушта да вземемъ дѣлъ въ туй велико дѣло. А какво по-велико дѣло отъ това, да опитаме Божията Любовъ? Азъ зная, че много отъ васъ иматъ опитности отъ любовъта, но питамъ ви, задържали ли сте я за дѣлъ врѣме? Азъ виждамъ, че нѣкои могатъ да задържатъ любовъта за 1 — 2 минути, или за 1 — 2 секунди, или пай-много $\frac{1}{2}$ часъ и слѣдъ това и лю-